

[Ministeren for handel, industri og søfart.] Starcke ved sikkert også, at myndighederne i den østtyske zone har givet udtryk for, at de er helt enige med den danske regering i de fremgangsmåder, der nu anvendes.

Det ærede medlem hr. Starckes påstande var iøvrigt af den sædvanlige løst underbyggede karakter. Lad mig gøre et enkelt udpluk. Om olie udtalte det ærede medlem, hvis jeg må have lov at citere:

„Vi kan købe, hvad olie vi vil, hvorfor kan vi så ikke få den fri?“

Det er ganske forkert, at vi kan købe, hvad olie vi vil. Vi kan købe olie på to måder, som jeg forøvrigt ofte før har gjort forsøg på fra denne talerstol at forklare det ærede medlem hr. Tholstrup. Vi kan købe olie i England for et begrænset beløb på 5 mill. £; vi kan ikke købe en dråbe mere, og det har været vanskeligt for os at få dette beløb udnyttet. Vi kan købe olie i USA. Her var der tidligere betydelige leveringsvanskeligheder; nu forløber leveringerne lettere, men for at få købene finansieret gennem marshallhjælpen må hvert enkelt køb godkendes på de indkøbsprogrammer, der forelægges den europæiske samarbejdsorganisation i Paris, og vi har hidtil ikke kunnet få mere godkendt. Jeg indrømmer, der er en tredje mulighed, nemlig at købe olie for frie dollars, men jeg formoder, at vore muligheder for at købe i frie dollars behøver jeg end ikke at oplyse det ærede medlem hr. Viggo Starcke om.

Hele retsforbundets agitation forekommer mig iøvrigt at være et uendeligt ordgyderi uden hoved eller hale. Tænk, om man virkelig havde fulgt dette partis forslag om ophævelse af alle tænkelige restriktioner allerede for år tilbage! Jeg føler mig overbevist om, at Danmark da idag ville have været i samme situation som Belgien. Til trods for at Belgien har haft et langt gunstigere økonomisk udgangspunkt end Danmark, har Belgien nu igen måttet betrede restriktionernes vej. I Belgien er man i fuld færd med at indføre nye restriktioner, dels told, hvilket Danmark desværre i høj grad har fået at mærke i sin samhandel med Belgien, dels importrestriktioner, medens vi i Danmark heldigvis er i fuld færd med i voksende omfang og stadig hastigere tempo at afvikle restriktionerne. Havde vi fulgt det ærede medlem hr. Viggo Starckes råd, tror jeg ikke, vi havde været i den stilling. Da havde vi befundet os på det belgiske niveau. Det er sådanne kendsgerninger, som nødvendigt må medføre, at retsforbundet mister enhver politisk indflydelse. De få steder, hvor partiet har

kunnet øve indflydelse, løber det selv fra den. Eksemplet har vi i vareforsyningsudvalget. Det er klart, at dette parti, der lever af en letbetent agitation, ikke tør påtage sig noget som nelst ansvar ved problemernes afgørelse. Det tør simpelthen ikke være repræsenteret i rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Regeringens økonomiske politik viser resultater. Vi har voksende produktion og voksende beskæftigelse, stadig bedre forsyningsforhold, selvom målet endnu langt fra er nået. Stadig flere restriktioner falder, opsparing og investering er stigende. Fjernt fra belgiske tilstande, fjernt fra al ortodoks teoretisering fortsætter regeringen sit praktiske arbejde med Danmarks genopbygning. God beskæftigelse og befolkningens økonomiske velfærd er vort mål.

Da der igår på et sent tidspunkt under debatten af det ærede medlem hr. Arnth Jensen blev rettet nogle direkte spørgsmål til mig vedrørende automobilimporten, tvinges jeg til at give et svar herpå. Det ærede medlem hr. Arnth Jensen spurgte, i hvilket omfang udstedelse af importbevillinger på England for lastautomobiler og personautomobiler har fundet sted. For lastautomobilers vedkommende ligger det sådan, at man af kontingentet på ca. 9 mill. kr. i tiden fra 1. januar til 1. marts har udstedt bevillinger for ca. 3 mill. kr. Disse bevillinger er givet dels til de sædvanlige importører a conto som normalbevillinger og dels til specialvogne. Herunder kan jeg nævne en større post, et større antal busser til statsbanerne til anvendelse på Køgeruten. Man har anset det for nødvendigt at bevilge disse busser, idet rigsdagens nærtrafikudvalg har vedtaget, at der på Køgeruten skal indføres 10 minutters drift, og det nødvendige materiel hertil måtte så nødvendigvis anskaffes. Tilbage står et betydeligt beløb at udstede, naturligvis fortrinsvis til normal anvendelse. For personbilernes vedkommende forholder det sig sådan, at vi venter en samlet import i år på et par og tyve hundrede imod ca. 1 300 i fjor. A conto er der udstedt bevillinger for tiden fra 1. januar til 1. marts for et ganske ringe beløb, 1/2 mill. kr., hvoraf ca. 400 000 kr. har måttet tildeles hær og flåde. For personautomobilerne vil de udfærdigede bevillinger i fuldt omfang blive fratrukket importbevillinger fremover.

Endelig må jeg nævne, at det er rigtigt, vi arbejder med forsøg på at skabe et nyt system for fordeling af automobilerne, idet det har været tanken her at komme ind på den ordning, der går under navnet „varen følger mærkerne“. Der har vist sig betydelige